

en niet zoo be-

veld van zijn

met de namen:

perianen, Neo-

leelen.

niet uit.

namen hebben

ing.

als van konink-

nieuwen bij.

is gehoord van

de Kerken in

Kerk een huw-

aardig.

as.

ten achternaam

huwelijk in ze-

vertalen.

formeelden".

op een vraag.

estes met hem.

en Lingbeeksch

lunners, in de

r M. H. vraagt:

Goeden Vrijdag

zulke dankbare

er aan het ver-

Gereformeerd"

ons zoo te he-

e.

uand.

kend.

went.

ukken: de zoo-

ngboek.

Lingbeek.

-maken op alle

HEPP.

Bijbelvertaling.

van een nieuwe

Gaarne stellen

om te nemen

in „N.H. Kbl."

in op de laatste

ch Bijbelgenoot-

gevestigd op de

Kerken heel wat

rouw zouden

rtaling ter hand

bestaanden toe-

naarvan personen

ts doet en de

genlijk geen vrede

dat we toch in

en dat we die

gebruiken.

g zeer wel ver-

weest, dat ik er

in ik echter uit

ere inzichten ge-

Dat wil zeggen,

st recht zouden

zw te vertalen.

andigheden van

erken het in o-

tijd komt, dat

worden en dat

staat, ik spreek

de kerken zelf

ting ze begrepen

icht der kerken

houden.

enlijk niet kan

mblikkelijk dient

oordeel ik, dat

is niet praktische

kerken dit werk

eenw met den Statenbijbel deden en niet als de Synode der Nederlands Hervormde kerk met haar Synodale vertaling van het Nieuwe Testament deed, d.w.z. zij zouden de nieuwe overzetting moeten invoeren.

Ik acht het onmogelijk de Bijbelvertaling zoo te maken, dat ze dadelijk kan ingevoerd worden. Een nieuwe vertaling moet eerst gekeurd en weer goeturd worden. De tijden zijn anders dan vroeger. Het is beter, dat als de kerken om nieuwe vertaling invoeren, ze er een nemen, die eerst op allerlei manieren is getoetst.

In de derde plaats, een Bijbelvertaling tot stand gekomen vanwege de Gereformeerde kerken, zou aanvankelijk alleen in Gereformeerde kringen worden gebruikt. Om nu nog maar niet te onderstellen, dat ook vele Gereformeerden voorloping maar liever den Statenbijbel zouden houden. Een Gereformeerde Bijbelvertaling zou allerlei verwarring en moeilijkheid brengen op terreinen, waar menschen van verschillende kerken samenwerken, als barnhartigheid, school, politiek.

Eindelijk een Gereformeerde Bijbelvertaling moet zoo duur worden, dat ze praktisch voor de meeste van onze menschen onbereikbaar zou zijn. Vooreerst moet het vertalen heel wat kosten. Dan moet een groot boek als de Bijbel is worden gedrukt. En toch zeker minstens in twee formaten, laten we zeggen een huis- en een kerkbijbelmaat. (Zou me niet verwonderen, als zoo'n kerkbijbel ongeveer tien gulden kosten moest. Nu kopen we een klein formaat Bijbel voor één gulden. En dat kan en omdat de vertaling eenmaal bestaat, en omdat hij van platen kan worden gedrukt, wat weer kan, omdat hij in zoo groote getallen wordt gedrukt. Onze kerken zouden dus een groot bedrag aan geld bijeen moeten brengen om het vertaalkerk te bekostigen en de verspreiding van den Bijbel mogelijk te maken, d.w.z. men zou al het werk van een Bijbelgenootschap er bij moeten gaan doen. En dat is weer onmogelijk als de Bijbels slechts in den kleinen kring der Nederlandsche Gereformeerden zouden worden gebruikt.

Dit zijn de voornaamste redenen, waarom ik niet kan voelen voor een Bijbelvertaling vanwege onze Gereformeerde kerken. In de tegenwoordige omstandigheden lijkt me de weg te zijn te trachten tot een nieuwe Bijbelvertaling te komen, waaraan heel het Protestantisch Nederland heeft meegewerkt.

Men vraagt, of het mogelijk is. Ik antwoord, dat zal mogelijk zijn, als men het over de beginselen, die bij het vertalen gelden moeten, eens kan worden en zich in de praktijk geen onverwachte moeilijkheden voordoen. Ik kan er aan toevoegen, dat de zaak voor het Nieuwe Testament hoopvol staat. Nieuwtestamenteel van zeer verschillende richting hebben sinds twintig jaren samen gearbeid aan de vertaling van het Nieuwe Testament en er hebben zich geen bezwaren voorgedaan. Thans heeft het Bijbelgenootschap een commissie benoemd, waarin de bedoelde en nog andere godgeleerden zitting hebben. En men mag met grond hopen, dat onder Gods zegen het werk slagen zal.

En wat dan onze Gereformeerde kerken hebben te doen?

Ik geloof, dat ze voorloping afwachten kunnen en eens kijken, wat er van het ondernomen werk terecht komt. Is het straks gereed, dan zullen ze moeten beoordeelen, of ze zulk een nieuwe vertaling willen gebruiken. Dat kan tegenvallen, het kan ook meevallen. Het is merkwaardig, dat onze kerken in Amerika toen ze den Engelschen Bijbel moesten invoeren, niet de oude Engelsche vertaling uit den goeden tijd, maar de Amerikaansche herziening hebben gekozen.

Het artikel van prof. Grosheide nam ik overkort over.

Over Woodbrookers.

In „De Rotterdammer" schrijft ds A. B. W. M. Kok van Zaamslag over „de Vereniging Woodbrookers". Uit het tweede artikel knip ik deze passage:

De Hollandse Vereniging „Woodbrookers" is niet te verstaan, indien we haar niet zien in het licht van de Engelse Woodbrookersbeweging.

Toch heeft de Vereniging — herhaaldelijk wordt 't in de Woodbrookerslektuur geconstateerd — iets „eigens", de Vereniging is een zuiver Nederlandsche geworden met Nederlandsche methoden en een Nederlandsche geest. Met „Woodbrooke" verbindt geen organisatorische band, en de leiding der Vereniging wordt niet naar eenig Engelsch model gevoerd, maar geheel zelfstandig door eigen behoeften bepaald.

De bezoekers van Woodbrooke kwamen naar het vaderland terug met een sterk gevoel van roeping om in denzelfden geest voor anderen werk te doen.

In 1919 werd te Lunteren de eerste zomercursus van „Oud-Woodbrookers" gehouden, waartoe ook zij genoodigd werden, die geen aanraking met de instelling „Woodbrooke" gehad hadden, met het doel om gezamenlijk in rustige sfeer godsdienstige en maatschappelijke vraagstukken te bespreken.

De oproep, waarmede men naar dezen cursus genoodigd werd, stelde als eenige eisch aan de deelnemers, „dat zij komen met de oprechte bedoeling de samenkomsten zoo goed mogelijk aan haar bestemming te doen beantwoorden, d.w.z. in zedelijke ernst en met een oprecht verlangen naar God".

Meer werd niet gevraagd. Men kwam daar niet als vertegenwoordiger van een of andere richting, niet als lid van eenige Kerk of groep, alleen als oprecht verlangende naar God. De eenheid zou moeten worden „de band van het verlangen".

Zoowel rechtzinnigen als vrijzinnigen — meende men — zouden hier een plaats kunnen vinden en met elkander mooi geestelijk werk kunnen verrichten.

Laat ik nu maar terstond hier zeggen, dat de

ware, overtuigde rechtzinnigen zich nimmer met deze beweging hebben kunnen vereenigen.

Zij gevoelden: men meent geheel onbevooroordeeld de religieuze en maatschappelijke vraagstukken te zullen bespreken, maar men gaat van allerlei veronderstellingen uit, van bepaalde dogma's.

Om maar iets te noemen: onbevooroordeeld is men niet meer als verklaard wordt (door M. J. A. Moltzer): „Het is een aanmatiging te gelooven dat de Geest van den oneindigen God noodwendig zich wringen moet door de nauwe huis van onze leerstellingen — orthodoxe of vrijzinnige, theosofische of spiritistische — om de dorstende zielen te laven".

Onbevooroordeeld is men niet meer, als aangaande het gezag geponeerd wordt (door J. L. van Tricht): „Men wil niet meer buigen voor eenig gezag, waarvan men de waarachtigheid niet toetsen kan aan eigen ervaring. Men wil zelf mensch zijn, persoonlijkheid zijn, „iemand" zijn".

Sterk drukt Dr G. H. van Senden zich uit — en daaruit blijkt ten duidelijkste, dat rechtzinnige Christenen onmogelijk met de Woodbrookers kunnen samenwerken: „Al leggen wij geen onzer leden eenige overtuiging op, er is niettemin een groote mate van principieel gelijk denken. De religie in onzen kring is monistisch, hetwelk insluit, dat ons Godsbesef niet of zeer weinig menschevormig is. Wij formuleerden het wel zoo: God is ons niet de Andere dan de wereld, maar het innerlijkste wezen der wereld. In het licht dezer grondgedachte trachten wij de verschillende religieuze vraagstukken opnieuw te bezien".

M. J. A. Moltzer zegt het eerlijk in een artikel (Omhoog, Sept. 15): „Een echt Woodbrooker kan ook in het gewone kerkelijk verband geen richtingsman zijn. Zijn innerlijk wezen verbiedt het hem. Wij zijn eerst Woodbrookers, en dan modern of orthodox of iets anders, indien we dat nog zijn". (Ik spatieer.)

In het licht van deze uitspraken is het wel duidelijk, welke leerstellingen bedoeld worden, wanneer J. Jac. Thomson zegt, dat de Woodbrookers een kring vormen, „waar het zich druk maken over leerstellingen welhaast ondenkbaar is".

De kerk is eigenlijk de groote zondebok.

Door heel de Woodbrookerslektuur heen klinkt: de kerk kan de godsdienstige behoeften van de menschen niet meer bevredigen.

Niet de kerk, maar de Woodbrookersbeweging heeft een toekomst.

De Woodbrookersgemeenschap geeft meer, geeft iets diepers dan de kerk.

Daarom eerst Woodbrooker en dan al of niet lid van een kerk.

De diepere en fijnere gevoelens — zegt Van Tricht — loopen groot gevaar verdrongen te worden door de sfeer, waarin vele menschen moeten leven, de sfeer in de maatschappij en helaas in menig huisgezin.

En dan volgen de woorden, waar ik uw bijzondere aandacht voor vraag: „Ook de kerkgenootschappen geven over 't algemeen geen voldoende tegenwicht daartegen; ook daar is de echte religieuze gemeenschap maar al te dikwijls niet te vinden".

't Is hier niet de plaats om na te gaan, waaraan dit ligt, noch of de kerkgenootschappen dan zullen verdwijnen en hun betekenis voor het godsdienstig leven geheel zullen verliezen; maar dit is nu wel zeker, dat zij voor zeer velen tekort schieten juist in het scheppen van een religieuze sfeer, en ook dat als zij daartoe op den duur niet bij machte blijken, de stroom van de levende religie al meer aan haar voorbij zal gaan". (Omhoog, Nov. 1918.)

Men zou zoo zeggen, dat het dan hoog tijd was om die arme kerk te hulp te komen en met frische kracht haar te bezielen.

Doch neen: de kerk laat men wat ze is, en de Woodbrookersvereniging moet in deze vdr velen pijnlijke leegte voorzien. Zij wil een levende, religieuze gemeenschap trachten te scheppen, waar ieder zich geeft met het beste wat hij bezit; een gemeenschap, waar een sfeer van zuiverheid heerscht, van geestelijke kracht en echte, beweldadigende goedheid, zoodat ook het eerste en diepste in menschen zielen zich te voorschijn wagen kan, en die alles wat er in een mensch aan religieuze kracht verborgen is, aan den dag kan brengen.

In één woord: „Ons ideaal is een kern te vormen van persoonlijk-levende religieuze menschen, die staande midden in het leven van hun tijd en in voortdurend contact met de groote wereldvragen, meehelpen leggen een nieuwe fundeering, meehelpen vormen een nieuwe traditie en een nieuwe maatschappij, waarin het religieuze de beslissende factor zal wezen".

Dit oriënteerende artikel zal onzen lezers welkom zijn.

„Crisis" in de Woodbrooker-beweging: de waarheid van het pantheïsme.

In hetzelfde artikel van „De Rotterdammer" schrijft ds Kok nog dit:

De geschiedenis heeft geleerd, ook van deze Vereniging, dat 't onmogelijk is godsdienstige en maatschappelijke vraagstukken diep en grondig te bespreken, wanneer men uitgaat van geheel verschillende beginselen, waarvan een mensch zich niet losmaken kan.

De moeilijkheden veroorzaakten zelfs een fel conflict, dat — naar eigen getuigenis — de Vereniging in haar grondvesten heeft doen trillen.

Het oude ideaal was allen bijeen te brengen, die met ernst naar God zochten. Maar daarnaast was er een streven om in eigen kring menschen samen te brengen, die — zooals zij 't noemen — in religieus denken en voelen meer gelijk gericht waren.

In 1924 is een reglement opgesteld, waardoor beide partijen bevredigd werden. De Vereniging zelf zal het oorspronkelijke doel najagen en allen trachten te omspannen, die verlangen naar God kennen. Artikel 2 der statuten luidt nu: „Zij (d.w.z. de Vereniging „Woodbrookers in Holland") heeft tot doel in den

geest van Woodbrooke-Settlement versterking en verrijking van 't godsdienstig leven te brengen".

Maar een groep gelijkdenkende leden kunnen met elkander als een werkverband een tak van werkzaamheid aanvangen, waarbij zij hunne, op het werk betrekking hebbende aangelegenheden zelfstandig regelen (Art. 47 van het Huishoudelijk Reglement spreekt hiervan).

Deze groepen hebben dus afzonderlijke cursussen, die te Barchem worden gehouden. Het Vereenigingsorgaan, waarin elke groep een rubriek heeft, heet tegenwoordig niet meer „Omhoog", maar: „Barchem-bladen".

Daar is een groep: „Het Werkverband van modern-religieuze bewustwording, gemeenschap en cultuur" die onder leiding staat van den reeds genoemden dr G. H. van Senden. Men gaat in deze groep uit van de waarheid van het Pantheïsme (de leer van het algodendom). De oplossing van de verschillende godsdienstige vraagstukken wordt gezocht bij het licht van het denken van dezen tijd. „De religieuze tradities van de verschillende religies geven ons stof ter doorgronding, zij zijn als zoodanig onvervangbaar, maar zij zijn ons geenszins norm. Dat wij ons in dit opzicht bewegen in scherpe tegenstelling met de nu in de religieuze wereld (ook in de vrijzinnige) nogal bovendien stroomingen zijn wij ons bewust. (Van Senden in Oriënteringsboekje „De Barchembeweging").

Het grootste Werkverband der Vereniging vormt de Arbeidersgemeenschap. De leden van deze gemeenschap gaan uit van het religieus-socialisme als eenheid. Zij willen niet zijn socialisten, die ook nog aan religie doen, zij willen evenmin zijn godsdienstige menschen, die ook nog in een apart hokje van hun hart socialist zijn. Zij willen zijn religieus-socialisten en meenen, dat alle maatschappelijke vragen vanuit een religieuze overtuiging een oplossing moeten vinden.

Voorts is er een Werkverband voor Internationale Samenwerking, waarvan het doel is door gemeenschappelijke studie der internationale vraagstukken de verhouding der volkeren te zuiveren. Men tracht dit doel te dienen door internationale cursussen te Barchem, waarop Oud-Woodbrookers van verschillende nationaliteit als sprekers worden uitgenoodigd.

In den laatste tijd werd in deze kringen ook behoefte gevoeld om tijdelijk zich terug te trekken uit de woeling van het leven — of om 't met het vreemde woord uit te drukken — aan retraite.

Retraite past geheel in het kader van het Woodbrookerswerk. Waar de Woodbrookers inzonderheid zoeken bevordering van de verdieping en verinnerlijking van het godsdienstig leven, ligt het voor de hand, dat zij de afzondering in geschikte omgeving als zeer doeltreffend middel daarvoor willen gebruiken, en het Vereenigingsgebouw te Barchem kan daartoe uitmendend dienst doen.

De Woodbrookers hebben een eigen liederboek: het Barchembundeltje. Uit de Psalmen werden 20, uit de Evangelische Gezangen 45, uit de Protestantbundels 39, uit Van Woensel Kooy's Oude en Nieuwe Gezangen 4 liederen opgenomen, terwijl uit den Quakerbundel, de Fellowshiphymns 16 liederen werden vertaald of bewerkt.

Ook wordt gaarne gezongen een lied „Het Gemeen-zame" (woorden van Albert Verweij), dat wel zeer duidelijk het ideaal van de Woodbrookers karakteriseert:

Langs de lijnen van de gedachte
Zoek niet te zeer ons gemeenzaam bestaan.
Waar eenzelfde geluk in ons lichte,
Biedt zich iets gemeenzaams aan.
Iets dat noch lijn is, noch klanken, noch kleuren,
Maar een gesaardheid van schal en licht,
Die ons openst onze hooften doet beuren
Met innerlijk oor en inwendig gezicht.

K. S.

KERKNIEUWS.

GEREFORMEERDE KERKEN.

Tweejaar te:

Aasen (vac. H. W. Laman): Mr W. S. de Vries te Voorburg en Dr G. E. Wurth te Oost- en West-Souburg.
Eindhoven (2e pred. pl.): Th. Delleman te Giesse-Nieuwkerk e.a. en A. K. Kralbe te Mijdrich.
Nieuwe Pekela: H. J. Hoek te Gaast en H. H. v. Kapel te Kooten.
Leens: B. Bouma te Dirksborn en J. C. Haartsen te Driessum.
Overschild: J. Boer, cand. te Groningen en W. Reinders, cand. te Groningen.

Beroepen te:

Gemeensduden: A. J. Boss, cand. te Zwole.
Leens: E. Bouma te Dirksborn.
Oldebroek: J. v. Loo te Westergest.

Aangenomen naar:

Wageningen: H. J. Kouwenhoven Jr te Leidschendam.
Zwaamerdam: L. Zwaan, cand. te Den Helder.

Bedankt voor:

Alteveer (Dr.) en Reeuwijk bij Gonda: L. Zwaan, cand. te den Helder.
Nieuwe-Pekela: H. Th. v. Munster te Lollum.

Intrede te:

Makkum: H. Kakes, cand. Tekst Matth. 5:14-18.
Tienhoven: J. M. Kroes, cand. Tekst Jer. 1:6-8.

Afscheid van:

Heerjansdam: H. H. Nieborg. Tekst Hebr. 13:8.
Warna (Fr.): W. Tom. Tekst Hand. 20:32.

De A. Merckelijn.

De A. Merckelijn, Geref. Miss. predikant te Magelang (Java), is na verlof weer naar zijn arbeidsterrein terug gekeerd.

Candidaten tot den H. Dienst.

Door de Classis Zutphen is na praeparatoir examen met algemeene stemmen beroepbaar verklaard in de Geref. Kerken

de heer Joh. G. Lendink, Theol. cand. aan de Vrije Universiteit te Amsterdam, wunnende te Aalten, Lankhofstraat 472. Hij zal gaarne des Zondags de Kerken dienen en een eventueel beroep terstond in overweging nemen.

De heer H. Bergema, beroepen predikant bij de Geref. Kerk van Hoeg voor de Zending in Kolombo (Java), zal dekkend begin September a.s. in het ambt bevestigd worden door De G. M. van Rembe, aldaar, en er zijn intrede doen, terwijl aldaar ook de uitdijning zal plaats hebben. De heer en Mevr. Bergema hopen dan midden November naar Indië te vertrekken.

A. Punt

Te Leerdam is in den onderdom van ruim 77 jaar overleden de heer Adr. Punt, in leven oeffenaar in de Geref. Kerk. Van de Generale Synode der Geref. Kerken, in Assen gehouden, heeft hij nog deel uitgemaakt.

De heer Punt heeft verschillende Geref. Kerken gediend, o.m. in catechisatie en huisbezoek en was te Middelburg gevestigd, predikant.

Ruilheuren.

Te Bunschoten heeft de Kerkeraad der Geref. Kerk op verzoek van dien te Spakenburg besloten per maand twee ruilheuren in te voeren, opdat beide predikanten meer tijd beschikbaar krijgen voor huisbezoek.

Beroepingswerk.

Te Woldendorp (Gr.) bestaan bij de Geref. Kerk, die sinds 1880 vacant is, plannen tot het beroepen van een eigen predikant, die dan tevens den Evangelisatiearbeid in den Oosthoek der provincie ter hand kan nemen.

Kerkgebouwen.

Te Denderleeuw (België) zal de officiële ingebruikneming van het kerkgebouw, dat vanwege de Evangelisatie der Geref. Kerken gesticht is, wegens Classisvergadering niet op 4, maar op Dinsdag 3 September a.s. plaats vinden.

Nieuw Kerkgebouw

Door de Geref. Kerk te Goes werd Vrijdag 26 Juli aanbesteed de bouw van een nieuw kerk, pastorie en kosterswoning. Laatste inschrijver was de firma W. J. v. d. Weert en Zu te Goes voor f 87.963, aan welke firma het werk werd gegund.

De verkoop van het oude Kerkgebouw, pastorie, kosterswoning en bouwterrein bracht op de som van f 30.600.

Bejaarde predikanten en kleine gemeenten.

De Part. Synode der Geref. Kerken van Zuid-Holland (noordelijk gedeelte) heeft het besluit genomen, dat een predikant, die 40 dienstjaren telt, en zich nog krachtig gevoelt om een kleine Kerk te dienen, in de gelegenheid wordt gesteld om daartoe te komen. Of nog beter gezegd, een kleine Kerk, die geen dienaar des Woords geheel kan onderhouden, wordt in de gelegenheid gesteld, zich van den dienst van een bejaard predikant te verzekeren, zonder dat deze emeritaat behoeft aan te vragen.

Er kan een overeenkomst worden gemaakt met de Kerk, welke hij tot nu toe dient, n.l. dat hij emeritering de groote Kerk voor het emeritaatgeld mistaat, terwijl de kleine Kerk uit de Kas een steun kan ontvangen tot een maximum van f 2000.

De E. H. Broekstra van Rijnsburg schrijft in de „Leidsche Kerkbode": Deze regeling ligt wel op den steen der wijzen, want ieder heeft hier geestelijk of financieel voordeel bij. Ik geloof, dat hier den anderen provincien een goed voorbeeld ter navolging is gegeven.

CHR. GEREFORMEERDE KERK.

Aangenomen naar:

Zierikzee: H. Hoogendoorn te Bunschoten.

GEREF. GEMEENTEN.

Tweetal te:

Rotterdam-Zuid: J. D. Barth te Vlaardingen en A. de Blois te Dirksland.

NEDERLANDSCH HERVORMDE KERK.

Beroepen te:

Ipendam: W. A. v. Grootenboer te Groote. Koudum: J. de Wit te Vollenhove. Lochem (var. P. J. E. v. Voorst Vader): J. F. Ouwens te Grinskerke (Z.). Marum (toez.): J. C. H. Kamsteeg te 't Heer Hendrikskinderdijk. Oostwold (Old): S. Kooistra te Weidijk. Sleuwhijk bij Gorinchem: G. de Looze, cand. te Groote Land. St. Michielsgestel: A. A. v. Stipriaan Lincius te Zeebe.

Aangenomen naar:

Emmen (Evang.): M. N. W. Smit, cand. te Makkum (var. Tijd). Hanzewoude: P. L. Kiehl te Echteld. Bempens ca.: J. B. P. v. Kleffens te Rielwindeweer. Lemmuiden: E. Jongsma te Giesse-Oudekerk en Peursma. Jukwerd: J. C. Fischer te Harkstede-Scharmer.

Bedankt voor:

Eemnes-Buiten: L. Kierit te Baarn. Haarlem (vac. L. v. Leeuwen): A. G. B. ten Kate te Brussel. Oudebroek (vac. S. Govers): A. Luitjens te Genemuiden. Ouddorp (Z.-H.): J. A. v. Nie te Zetten-Andelst. Oezande en Driewegen: K. Engelaar te Zwartsluis. Roderwolde (Dr): M. Hefting te Elst (O. B.). Sprang: A. J. Westra Hoekzema te Zegveld bij Woerden. Tricht: W. J. J. Bakker, cand. te Utrecht.

Intrede te:

Charlois (Rdam): J. K. F. Mantz. Tekst 2 Cor. 1:20. Voorhout: J. J. H. Klomp. Tekst Psalm 40:10.

Afscheid van:

Eiland Marken: J. v. Woerden. Tekst 1 Joh. 2:28a. Poortvliet: J. W. Verschoor. Tekst Jes. 53:8 en 9.

Verschenen:

INTERNATIONAAL CALVINISME

door Prof. Dr V. HEPP

Prijs 75 cents

Uitgave van OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goes

Chr. Muziektijdschrift „De Harp”

met maandelijksche Muziekbijlage

f 1.50 per jaar

onder redactie van F. PIJLMAN

Neemt proef met een abonnement en U zult algeheele voldoening smaken.

Administratie-Adres: Planclusstraat 65 - Amsterdam.

De School met den Bijbel

Weekblad voor het Christelijk Onderwijs.

Commissie van Redactie:

A. JONKMAN, J. LENS, H. J. EMOUS en A. J. DREWES.

Abonnementsprijs f 1.10 per kwartaal.

Reeds meer dan vijftig jaar dient ons blad de Christ. Scholen op loffelijke wijze. Het mag zich verheugen in een staf van redacteurs en medewerkers, die behooren tot de meest vooraanstaande personen op het gebied van het Christ. Onderwijs, en die zich beijeren, de best mogelijke voortlichting te geven omtrent alle punten van theoretisch en praktisch schoolbeleid.

Van een degelijke behandeling in „De School met den Bijbel” van onderwijszaken van vele aard en een principiële bespreking van allerlei vragen, die zich bij de opvoeding van kinderen voordoen, kan men zich steeds verzekerd houden.

Onderwijzers - Onderwijzeressen - Bestuursleden

Indien zij nog geen lezer zijn, vraagt dan eens enkele nummers ter kennismaking bij ons aan.

DE UITGEVERS:

GOES. OOSTERBAAN & LE COINTRE.

Uitgave van Oosterbaan & Le Cointre - Goes

Concordantie op de Berijmde Psalmen, de Gezangen en den Vervolgbandel

Samengesteld door De W. A. KEERS, in leven Pred. der Ned. Herv. Kerk.

Prijs, in linnen band, f 3.—.

Het bleek ons, dat men hier en daar in de meening verkeert dat deze Concordantie is uitverkocht, naar aanleiding waarvan wij hierbij ter kennis van belangstellenden brengen, dat van het werk nog steeds exemplaren kunnen geleverd worden. Gaarne nemen wij de gelegenheid te baat, op deze om haar inlichting en bruikbaarheid alom geroemde Concordantie nog eens speciaal de aandacht te vestigen.

GOES. OOSTERBAAN & LE COINTRE.

DISSERTATIE

Wie een Dissertatie wil laten drukken, verzuime niet model en prijs aan te vragen ter drukkerij van

OOSTERBAAN & LE COINTRE
GOES

GEEN ADVERTENTIE

In „DE REFORMATIE” blijft zonder resultaat, omdat zij door DUIZENDEN wordt gelezen!!

BOEK- EN HANDELSDRUKKERIJ OOSTERBAAN & LE COINTRE

Tel. No. 58

GOES

Tel.-Adres: OOSTERBAAN

LIDMATENBOEKEN
PRIJSCOURANTEN
CIRCULAIRES
BRIEFPAPIER
NOTA's
ENVELOPPEN
LABELS
AANDELEN
OBLIGATIËN
BESTEKKEN
KLEURENDUK
FIJNSTE CLICHÉDruk
ENZ. ENZ.

Vergeet niet, indien ge prijs stelt op NET DRUKWERK, onze adviezen in te winnen.

Flugge levering - Concurrerende prijzen

Heden verscheen bij J. H. KOK te Kampen:

VERTROOSTINGEN

EEN BUNDEL
OVERDENKINGEN

DOOR

DS H. W. LAMAN

Colomb. form. - 188 bladz.

Prijs f 2.25 - Geb. f 2.90

Deze overdenkingen dragen, blijkens den titel, een vertroostend karakter. Het boek bevat 52 meditatieën en is dus uitermate geschikt als „boek voor den Zondag”.

Verkrijgbaar bij den boekhandel en bij de uitgeverij

Oosterbaan & Le Cointre - Goes

Lezers van „De Reformatie”! Wekt uw kennis op proefnummers van ons Blad aan te vragen.

Verschenen bij: DRUKKERIJ EDECEA, HOORN

WERKPLAATSLEVEN

SCHETSEN UIT HET ARBEIDERSLEVEN IN
FABRIEK EN WERKPLAATS

DOOR J. HOFMAN

REDACTEUR VAN HET GRAFISCH ORGAAN

Een bundel schetsen, moment-opnamen, zonder critiek. De „verdichte verhalen”, doch alle staaltjes uit het leven. Ernstig, luim wisselen elkaar af. De schetsen leenen zich uitstekend op jaarfeesten of vergaderingen te worden voorgedragen. Gratis prospectus verkrijgbaar, waarin o.m. een paar bladzijden zijn afgedrukt van opgenomen schetsen.

Prijs f 1.50

Men zende ons f 1.50 in postzegels, per postwissel of per g (no. 32404) en ontvangt dan den bundel dadelijk franco thuis.

DRUKKERIJ EDECEA - HOORN

RADIO-KERKDIENTEN

zijn een uitkomst voor
ouden, zieken en zwakken.

Wordt lid van de Ned. Chr. Radio-Vereeniging welke deze uitzendingen mogelijk maakt.

Gratis-verspreiding van „DE REFORMATIE”

Voor GRATIS-VERSPREIDING van lectuur aan Hollandse patiënten in binnen- en buitenlandse Ziekenhuizen, en Sanatoria, houdt de Leider van het Muziek-Ensemble ten behoeve van Ziekenhuizen,

J. P. C. MEEUWSE

VLIESTRAAT 2 TE AMSTERDAM

zich gaarne aanbevelen voor gelezen exemplaren van „DE REFORMATIE”.

300 INRICHTINGEN STAAN OP DE LIJST

Medewer:
W. Gro
Dr J.
Wassen
Franko

Prof. Dr

Tot nadere aad
DUI

INHOUD: De
Kerkelijke Le
heurs en ac
verientien.

Verandering
Aan zieke
Gezonden
Van zulke
een weldad
Gij ziet l
Door zijn
om Israël t
zien te vln
Dit betee
gang.
Van het
tische hof
het aan all
dians woer
Ook daar
Hij sticht
Makkelijk
denis doet
gewoest.
Zijn hero
mee.
Doch over
rustig.
Uit den d
Schrift getu
zachtmoedig
aardbodem
Zijn verbi
kantie te b
Toch kan
kantie bied
resultaat.
Wanneer
licht, wanne
eischen en
thurleven m
wenden me
wanneer gij
en gezet in
niet.
Dan verdu
voor een tij
Ze worde
Gij ziet l
En indien
de milieue
gij u rekens
en heenleide
Dan begin
Dan klang
hoden en b
gankelijke g
Dan verwo
uw weffeling
En als g
ook in uw
hulp in om
het thans
Zoo word
had.
De opvlie
De wanke
Helast D